

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 2. Timotheus Elurus in Cathedram Alexandrinam intrusus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

§. II.

Sæculum V.
A. C. 457.

Timotheus Elurus in Cathedram Alexandrinam intrusus.

Sub ipsius Imperii initia, Eutyichis factio *Ep. Ægypt.*
in Ægypto recrudit. Mali causa fuit *Conc. Calc.*
Monachus, cui nomen Timotheus, & *p. 3. c. 22. 23.*
cogno-

nibus insinuat, a suis Lectoribus Protestantibus periculum, & lapidem scandali (ita ipse loquitur) amovere voluit, coactus est SS. Patres, & Fleurium adulterare. Nempe ut suam Ecclesiam defenderet, factus est proditor veritatis. Nec tamen suis depravationibus veritatem in Fleurii Historia ita obscurare valuit, ut in oculis Legentium, etiam Protestantium, si iudicio præditi sint, non emicet. Notæ Versioni adjectæ, sicut in Ecclesiam Romanam contumeliosæ, ita omni Fundamento destitutæ sunt. Interpres noster in Ecclesiam Catholicam ludit, qui suam nullibi nominare audeat, & callide quidem agit, nam si v. g. Lutheranum se profiteretur, non haberet, quod responderet interroganti, cur non potius Communionem Anglicam, aut Moscoviticam, aut Calvinianam, aut Hollandorum, aut alterius Ecclesiæ cujuscunque, quæ Catholica sit, amplecteretur? S. Scripturam, Verbum Dei purum, crepat homo iste, cum tamen absque Testimonio, & Auctoritate Ecclesiæ Romanæ, quam contemnit, ne quidem Jesum Christum verum Deum esse contra Ariannum vel Mahometanum, vel Ethnicum ullatenus demonstrare valeat. Romanorum PP. Potestati insultat, & Christum Dominum Ecclesiam fundasse

Sæculum V. cognomen Elurus, Presbyter, qui post
 A. C. 457. Concilium Calcedonense statim a Catho-
 licorum Communione secesserat. De-
 fectionis focii fuere quatuor aut quinque
 Episcopi, & non nulli Monachi eadem
 Hæresis labe infecti, qui idcirco a Prote-
 rio, & Concilio Ægypti damnati, atque
 juben-

Theod. Lect.
Lib. I.

dasse putat Acephalam. Quod pertinet ad Do-
 ctrinam Catholicam de vera Christi præsentia in
 Eucharistia, malam Fidem suam, & pessimam suæ
 Ecclesiæ causam prodit, dum verba Fleurii, &
 SS. Patrum impudenter truncat, omittit, & mu-
 tat. Ubi Interpres noster de Satisfactione, de
 Merito, de Invocatione Sanctorum, loquitur, suam
 ignorantiam palam facit, quia sensum Catholicum
 non assequitur, & in hostem non existentem pug-
 nat; nihil in medium affert, nisi illud absurdum:
 Hæc Doctrina in Jesum Christum blasphema est,
 quod ipsius infinita merita, & honorem minuat.
 Verum hæc non tantum dicere, sed etiam demon-
 strare necessarium esset, quod autem impossibile,
 quia tres isti Articuli in claris S. Scripturæ verbis
 fundantur. In Articulo de Purgatorio sibi ipsi ad-
 versatur; quippe fatetur, primos Christianos ad
 Deum orasse pro Defunctis, ut cum ipsis secundum
 suam Misericordiam agere vellet, verumtamen ne-
 gat, esse tempus, aut locum, quo Deus Defunctis,
 postquam anima e corpore egressa est, quidquam
 indulgere possit.

At aliquis Protestans forte objiciet: a multis
 jam Sæculis Prælatorum Ambitio, Clericorum Si-
 monia, plebis Superstitio, Indulgentiarum mer-
 catura,

jubente Imperatore Marciano in exilium
 ejeti fuerant. Timotheus iste noctu
 Monachorum Cellulas circuiens, & per
 arundinem cavam immittens vocem, suo
 quemque nomine compellabat, dicebat-
 que, Angelum se esse de Cœlo missum,
 qui eos moneret, ut a Proterii Commu-
 nione recederent, & Archiepiscopum Ti-
 motheum, nempe se ipsum, eligerent.
 Conjectura est, ipsum ob eam ipsam cau-
 sam, quod per nocturnas tenebras cir-
 cuiret,

Sæculum V.
 A.C. 457.
 Niceph. XV.
 c. 16.
 Evagr. II.
 c. 8.

catura, milleni abusus satis probarunt, Ecclesiam,
 quam dicunt Romanam, a vera Fide defecisse,
 & Sponsam Christi non esse. A tali inprimis
 peto, ut edicat, in quam ergo orbis Partem vera
 Fides migraverit? vel forte inter solos Catholicos
 vitia, & abusus reperire est, & in Ecclesiis a Ro-
 mana separatis nulla crimina, nulli abusus! Dein-
 de etiam Synagogam olim plurima scedarunt vi-
 tia, quæ Christus Dominus in Evangelio expro-
 brat, nemo tamen ideo dixerit, Judæos Populum
 Electum, & veram Synagogam non fuisse. Tan-
 dem, Deo optimo Laudes! post Concilium Tri-
 dentinum, quod etiam Fleurius in sua Præfatio-
 ne notavit, abusus, & vitia maximam partem
 sublata sunt, ita ut Reformatoribus Ecclesiæ, quos
 Protestantes venerantur, illud jam centies obje-
 ctum, hodieque ingeri oporteat: *Sie haben
 das Kind baden wollen, weil sie aber hierzu
 von Gott nicht beruffen waren, so haben sie
 es gar ertränket.* Hinc vera Fides, heu! in inte-
 gris Regnis, inscrutabili Dei Judicio, interiit!

Sæculum V. cui ret, dictum fuisse: *Ailouros*, quæ vox
 A. C. 457. græca catur significat. Imperatore Mar-
 ciano vita functo crevit hominis auda-
 To. 4. Conc. cia, liberius in Concilium Calcedonenſe
 p. 898. verbis invehi cœpit, collectisque ſuæ fa-
 ctionis Monachis, in vicinia Alexandria
 habitantibus, urbem tanto tumultu im-
 plevit, ut orthodoxi domo pedem effere
 non auferent. Exinde validam Sedi-
 tioſorum manum conduxit, & favente
 occasione uſus, cum Dionyſius, Militibus
 in illa Provincia Præfectus, abeſſet, is
 enim in Superiore Ægypto diſtinebatur,
 occupata maxima Alexandria Eccleſia,
 quæ Cæſariana vocabatur, a duobus Epis-
 copis, ex illorum numero, qui damnati,
 & exilio puniti fuerant, nempe Eufebio
 Peluſiaco, & Petro Majumenſi Episcopopus
 creari voluit. Ergo Timotheus, his ar-
 tibus ordinatus, Baptiſmum celebravit,
 & omnes Episcopopusum functiones pere-
 git.

Victor. Chr.
 p. 899.

Ubi Dionyſius Dux Alexandriam re-
 diit, cum ſciſet, Timotheum ex urbe
 abiſſe, ne regredi poſſet, prohibuit. Qua-
 re Sectatores ejus in furorem acti. Ergo
 Episcopopusum Proterium quærun, qui ad
 Baptiſterium confugit, quod crederet,
 loci temporisque Sanctitate ſecurum ſe
 ibi futurum, erat enim Dies Paraſceves,
 29. Martii, eodem anno 457. at Schisma-
 ticos nec loci Reverentia, nec Senis ætas,
 &

& veneranda canities a scelere cohibuit. Sæculum V.
 Irrumpunt in Baptisterium vecordes, mi- A.C. 457.
 cantibus armis, & Proterii, preces ad Proterius.
 Deum fundentis, ilia gladio perfodiunt;
 mortuum etiam supervacuis vulneribus
 lacerant. Tum Episcopi corpus, fune li-
 gatum, in loco, quem Tetrapylas, seu
 quatuor portas vocabant, omnis populi
 oculis exponunt, insultant, & vocife-
 rantur: *ecce! hic est Proterius!* ne quis
 esset, qui immane facinus nesciret. Nec-
 dum satiata rabie, cadaver per Civita-
 tem raptant, truncant, in mille frustra dis-
 cerpunt, fuere etiam, qui dilaniati visce-
 ra ori ingerere & degustare non horre-
 rent. Membrorum reliquiæ combustæ,
 cineres in ventum sparsi. Alii quoque
 viri sex cum Episcopo occisi. (*)

His fortiter scilicet gestis, Timotheus
 Alexandria omnibus Sacerdotii officiis p. 894.
 libere functus est. Hujus Ecclesiæ Bonis
 abusus, pecunias in suæ factionis homi-
 nes profundebat, maximo pauperum,
 quos inde sustentari oportuisset, damno.
 Concilium Calcedonense, omnesque, qui
 illud recipere, nempe S. Leonem Pa- p. 899.
 pam,

(*) Populo Alexandrino Gens nulla ferocior
 fuit, quod non solum hæc Episcopi cædes, sed
 etiam immanis olim in Judæos crudelitas, inau-
 dita in Hipatiam, sæminam doctissimam, sævitia,
 & plura alia exempla demonstrant.

Sæculum V.
A.C. 457.

pam, Anatolium Constantinopolitanum, Basilium Antiochenum, nam Maximus e vivis excefferat, & cunctos Episcopos Catholicos anathematizavit. Sacris Diptycis, Proterii Nomine deleto, suum, & Dioscori nomen inseruit. Proterii propinquos persecutus, ejusdem Patrimonium diripuit. Ex quatuor aut quinque Sectæ suæ Episcopis, aliquos apud se retinebat, alios in Ægypti Civitates mittebat, qui Episcopos Catholicos, eorumque Clericos vexarent. Senibus, quos Theophilus, & S. Cyrillus ordinaverant, ejectis, Hæreticos ordinari jubebat. Cathedras Pontificales, in quibus Proterius federat, confringi, & flammis tradi, atque Altaria, in Ecclesiis erecta, & consecrata, aqua marina lavari jussit. Monasteria Virorum, Virginumque, immixtis suæ factionis Clericis perturbabat. Communionem Episcoporum, aut Clericorum Catholicorum recipi, aut ipsos omnino pro Clericis haberi vetuit; hinc illi fugere, & latere cogebantur.

§. III.

S. Leonis Epistola ad Leonem Imp. & alice in Causa Timothei.

Ep. S. Leon.
118.

Ubi facinoris horrendi fama Constantinopolim pervenit, Anatolius sine mora, quæ compererat, ad S. Leonem perscripsit, & præterea, Hæreticos aliud Con-